

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2014, declarat de avocatul Maria Antoci în numele inculpatului și inculpatul

Guzun Andrei Ion, născut la 17 iulie 1986,
originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Cornului
5/2, ap. 32.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.10.2013 - 22.04.2014;

Instanța de apel: 23.05. - 11.11.2014;

Instanța de recurs: 30.01. - 18.03.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22 aprilie 2014, Andrei Guzun a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Rodica Macovei, fiind încasată în beneficiul acesteia de la inculpatul Andrei Guzun, suma de 3280 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 3000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut *în fapt* că, Andrei Guzun la 23 septembrie 2013, aproximativ la ora 03:35, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în clubul de noapte „Rust” amplasat pe bd. Mircea cel Bătrîn 3 „A”, mun. Chișinău, pe ascuns, de pe scaun a sustras un telefon mobil model „ZTE” la prețul de 3500 lei, în care activa cartela cu nr. 067428192 și un telefon mobil model „Iphone 3GS” la prețul de 4800 lei, în care activa cartela cu nr. 069433605 la prețul de 50 lei, cauzînd astfel părții vătămate R. Macovei o daună considerabilă în sumă totală de 8350 lei.

3. ***Avocatul Maria Antoci în numele inculpatului și inculpatul Andrei Guzun***, au contestat cu apel sentința, solicitînd, casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă acțiunea civilă.

În acest sens, apelanții au invocat că, potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 26.09.2013 au fost examinate telefoanele mobile sustrase la 23.09.2013, fiind constatată starea bună a lor, iar partea vătămată a atestat unicul prejudiciu material - lipsa cartelelor SIM (f.d. 8-9).

La fel, apelanții au mai invocat că, prima instanță neîntemeiat a pus la baza admiterii acțiunii civile în latura prejudiciului material, drept probă actul de îndeplinire a lucrărilor nr. 112 din 11 octombrie 2013, care nu a fost dobândită conform legislației procedurale, mai mult, prima instanță neîntemeiat a admis acțiunea civilă în latura prejudiciului moral, care nu a fost probat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocat și inculpat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Andrei Guzun în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și în baza acestei legi fiindu-i stabilită pedeapsa de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

4.2. Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată R. Macovei, punând la bază actul de îndeplinire a lucrărilor nr. 112 din 11.10.2013 (f.d. 66), or, partea vătămată a suportat cheltuieli pentru diagnosticarea, reparația și ajustarea telefoanelor sustrase de către A. Guzun, achitînd potrivit bonului fiscal suma de 3280 lei. (f.d. 65).

La fel, instanța de apel a reținut că, partea vătămată nu a înaintat careva pretenții față de integritatea bunurilor sustrase la primirea telefoanelor de la organul de urmărire penală, însă acest fapt nu echivalează cu respingerea acțiunii civile, or, conform documentelor anexate (f.d. 66), aceste defecte au fost depistate doar în procesul diagnosticării telefoanelor sustrase și constatării neajunsurilor, care mai apoi au fost înlăturate, partea vătămată R. Macovei achitînd pentru aceasta 3280 lei. Astfel, actul la care au făcut referire apelanții, nu a fost dobândit contrar prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură penală.

Referitor la prejudiciul moral încasat din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate R. Macovei, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță întemeiat a încasat suma de 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral de la inculpatul A. Guzun, or, avînd în vedere practica CțEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral (Opinia comună privind satisfacția echitabilă //Buletinul CSJ a RM 8-9/24, 2012) și prevederile art. 1423 Cod civil, părții vătămate R. Macovei i-au fost cauzate daune morale prin faptul că dînsa a fost lipsită ilegal de dreptul de a se folosi de aceste telefoane iar mai apoi fiind nevoită să le repare, mai mult, ultima mai mult de un an a fost nevoită să se prezinte de nenumărate ori la organul de urmărire penală, instanțele de fond, fapt care i-a provocat mai multe

incomodități și retrăiri suplimentare.

5. Avocatul Maria Antoci în numele inculpatului și inculpatul Andrei Guzun, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, au contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea civilă, invocând motive similare celor menționate în cererea de apel.

6. Asupra recursului înaintat, procurorul a depus referință, solicitând inadmisibilitatea acestuia din motiv că argumentele recurenților pe marginea acțiunii civile sunt neîntemeiate, iar hotărârile pronunțate în această parte corespund prevederilor art. 219 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

Colegiul penal, reține că, criticele formulate de recurenți, enunțate la pct. **5.** al prezentei decizii, prin care se susține că instanțele de fond neîntemeiat au pus la baza admiterii acțiunii civile în latura prejudiciului material, drept probă actul de îndeplinire a lucrărilor nr. 112 din 11 octombrie 2013, care nu a fost dobândită conform legislației procedurale și neîntemeiat au admis acțiunea civilă în latura prejudiciului moral, care nu a fost probat, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.2.**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de avocat și inculpat este vădit neîntemeiat.

La fel, Colegiul penal, menționează că din textul recursului, se evidențiază că recurenții își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de apărare și inculpat nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegală.

Totodată, din procesul-verbal al ședinței instanței de apel (f. d. 118-123) și, textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de avocat și inculpatul A. Guzun, a respectat prevederile art. art. 415, 417 Cod de procedură penală, întemeindu-și concluziile pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de

casare a hotărîrilor adoptate în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de avocatul Maria Antoci în numele inculpatului și inculpatul Andrei Guzun, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Maria Antoci în numele inculpatului și inculpatul Guzun Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Guzun Andrei Ion*, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 aprilie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev